

Giới thiệu Ông Chú Nhỏ Của Tôi

Truyện Ông Chú Nhỏ Của Tôi của tác giả Yêu Cơ Vô Song là câu chuyện teen mang màu sắc vui nhộn khi tình yêu không phân biệt tuổi tác.

Anh và cô mang hai thân phận khác nhau, chú - cháu nên cả hai giấu đi cảm thật sự của mình, để cho đến một ngày anh trở về trong tình trạng bị lừa dục đốt và nhìn thấy cô chỉ bọc quanh người một chiếc khăn...

Liệu sau đó chuyện gì sẽ xảy ra mời các bạn theo dõi.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chú Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

“Cảnh Hiền.” Trong giấc mộng cô gái dịu dàng gọi anh, đó là một đôi mắt say đắm yêu thương, tình yêu đó khiến cho cô mạnh mẽ.

Cho dù đau khổ cũng sẽ chịu đựng, là cô gái cứ một lòng xoa dịu người khác nói mình không có chuyện gì.

Đó không phải là giấc mộng, là sự thật đã xảy ra, giọng nói trong trẻo của người từng nằm bên dưới mình uyển chuyển cất lên.

Lương Cảnh Hiền bị giấc mộng kia làm tỉnh lại một lần nữa, thà nói bị giật mình tỉnh, không bằng nói bởi vì áy náy mà cứ liên tục trắng đêm khó ngủ.

Đã qua lâu như vậy mà vẫn còn khó quên, thật sự là bí mật vĩnh viễn của cả đời mình.

Lần đầu tiên nhìn thấy đôi mắt to kia là sau khi thi đại học trở về nhà anh trai. Tuy nói là nhà của anh trai, không bằng nói thẳng chỉ có nơi này mới là nhà của mình.

Người mẹ ham hư danh nghĩ cách leo lên giường cha, sau khi không đạt được lợi ích gì thì trực tiếp ném anh ở lại như một món đồ vật đáng ghét.

Người anh trai lớn hơn 15 tuổi là người duy nhất đối xử tốt với anh thật lòng, với anh mà nói vừa là cha mà cũng là anh trai.

“Cảnh Hiền, đây là Thịnh Tịnh Hà, thư ký của anh, cũng là chị dâu tương lai của em, còn có cô bé này là cháu gái của em, tên là Thịnh Lâm Hàm.”

Biểu cảm trên mặt Lương Cảnh Phong 34 tuổi có chút không được tự nhiên, đường đường là một người lãnh đạo tập đoàn lớn. Sóng gió to cũng đã trải qua, nhưng lại khấn trương giống như thanh niên lần đầu yêu đương dẫn bạn gái về nhà gặp cha mẹ vậy.

Cảnh Hiền là em trai duy nhất của anh, anh dĩ nhiên hy vọng bọn họ có thể vui vẻ sống chung.

Lương Cảnh Hiền nhìn chị dâu tương lai và cháu gái một hồi, anh không phải thiếu niên dễ xúc động, tranh giành tình cảm của anh trai, nhìn người mà anh trai dẫn về, trong lòng anh có cảm giác vui vẻ, yên tâm và ung dung khó nói nên lời.

Anh trai cô độc vì mình mà hy sinh nhiều năm, hôm nay rốt cuộc cưới vợ, có người nắm tay đi cùng cả đời. Chị dâu tương lai nhìn có vẻ nhã nhặn dịu dàng, anh tin tưởng cho dù có thêm một đứa con cũng không hề kém đi chút nào.

Thịnh Lâm Hàm 9 tuổi núp phía sau lưng mẹ nhìn hai người đàn ông mình sẽ sống chung dưới mái hiên nở nụ cười rất hiền lành với mình, cô vẫn không có cách nào nở nụ cười với bọn họ.

Lúc trước, cô vẫn là nàng công chúa nhỏ được mọi người nâng niu trong lòng bàn tay, sống cuộc sống tràn đầy tình thương thì tình nhân dẫn con riêng tìm đến cửa.

Cha cô có tư tưởng trọng nam khinh nữ, khiến cho tình cảm sâu sắc của mẹ cô với cha rơi vào tuyệt vọng, một người không quen biết lại khiến cô bị đuổi ra khỏi nhà, thậm chí không hề chi tiền học khiến Thịnh Lâm Hàm bị thôi học.

Thật may mắn Dương Ái Viện ra tay giúp đỡ, dẫn mẹ con cô thoát ly khổ ải, kể từ lúc đó, Thịnh Lâm Hàm đã quyết định cả đời phải đối tốt với Dương Ái Viện.

Chú Lương là cấp trên của mẹ, còn công việc là ba của Dương Ái Viện giới thiệu, lâu ngày nảy sinh tình cảm giữa tổng giám đốc và thư ký, Thịnh Lâm Hàm không khỏi lo lắng liệu người đàn ông này có giống như cha cô lúc trước không.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chú Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Chú Lương nói mình không phải con trai duy nhất lại có một em trai, cha mất sớm, không có áp lực nối dõi tông đường. Thời gian 1 năm không dài cũng không ngắn, có thể khiến cho mẹ Thịnh một lần nữa lại tiếp nhận một đoạn cảm tình, cũng để cho Thịnh Lâm Hàm chấp nhận Lương Cảnh Phong.

Lương Cảnh Hiền suy nghĩ không sai, sự có mặt của Thịnh Tịnh Hà mang đến hương vị nữ tính trong gia đình rất hòa hợp, sinh hoạt bình thường mà đơn giản, khiến cho Lương Cảnh Hiền cảm thấy được như vậy dù có bốn người cũng không sao.

Ý nghĩ này cực kỳ đơn thuần, anh căn bản không nghĩ tới thật sự có một ngày, tình hình sinh hoạt bốn người bọn họ là tình huống thế này.

”Tiểu Hàm, đem cơm hộp đến công ty cho chú đi.” Lời mẹ nói khiến Thịnh Lâm Hàm đang ôn bài đặt sách xuống, đi đến phòng bếp, lấy hộp cơm bento, xuống lầu chui vào xe ô tô.

”Tiểu Hàm, cơm đã đến rồi, có thể cho bọn này nấy phần không, mọi người thấy cực kỳ ghen tỵ với anh Lương đó.”

Tiểu Văn – người quản lý nhìn Thịnh Lâm Hàm đến đây tìm Lương Cảnh Hiền.

”Đi đi đi, Tiểu Văn, đừng có cướp miếng ăn với tôi.” Lương Cảnh Hiền đi ra khỏi văn phòng, nhìn Thịnh Lâm Hàm 15 tuổi đã bắt đầu dậy thì đi về phía mình.

”Anh Lương, cho dù chúng tôi muốn cướp cơm với anh thì cũng không thắng được anh.” Tiểu Văn cười hi hi rồi đi mất.

Lương Cảnh Hiền không khỏi đánh giá cháu gái của mình, thật ra bọn họ chỉ kém nhau 9 tuổi, nhưng vai vế lớn hơn một chút cũng cảm giác cách biệt quá nhiều.

Nhìn ra được kích cỡ ngực 32B, chiều cao 1m55, về sau còn có thể cao thêm, cân nặng ước chừng 40~43, hơi gầy một chút nhưng cơ bắp vẫn rất rắn chắc, trên mặt có mấy nốt rỗ xuất hiện, trước mắt không có gì khác biệt với một học sinh trung học, giấu lại bộ dạng chính mình hồi sơ trung, cũng đã quên mất rồi.

Thịnh Lâm Hàm có chút mệt mỏi vươn tay ra đưa hộp đựng cơm, Lương Cảnh Hiền vẫn đang mải mê suy nghĩ, cô đành phải lên tiếng gọi anh, ”Chú nhỏ, tỉnh lại.” Đưa xong hộp đựng cơm cô cũng phải đi về rồi.

Lúc này Lương Cảnh Hiền mới phản ứng kịp dường như anh lại mắc bệnh nghề nghiệp, nhìn thấy người ta đã suy xét thân thể một hồi liệu điều kiện có thích hợp vào công ty không, đúng là lý do liều lĩnh, nhờ vậy anh mới có thể nhanh chóng đứng vững chức vụ quản lý trong công ty.

Lương Cảnh Hiền lộ ra nụ cười ôn hòa, ”Tiểu Hàm đã thành người lớn rồi.” Đó là bởi vì thời gian chú ở trong nhà quá ít, cho nên mỗi một lần vừa về đến đều cảm thấy được người ta lớn rất nhanh. Thịnh Lâm Hàm thầm giải thích trong lòng.

”Nhưng mà trong lòng chú, con vẫn là cô bé 9 tuổi đi sau lưng chị Tịnh Hà.” Tiếp nhận hộp đựng cơm nói lời cảm ơn.

Lương Cảnh Hiền không thể không cảm ơn chị dâu vì lo cho sức khỏe của mình mà chuẩn bị cơm, anh trai càng được hưởng phúc, mỗi ngày đều có thể ăn, còn anh chỉ có lúc ở trong nước, đi làm cố định trong công ty đến giữa trưa mới có thể ngẫu nhiên hưởng thụ cơm trưa chị dâu chuẩn bị cho mình một phen.

Thịnh Lâm Hàm nhìn Lương Cảnh Hiền nhai kỹ nuốt chậm ăn xong bữa trưa, lỗ mũi anh rất cao, môi rất dày, ánh mắt luôn là cười híp mắt, trên thực tế nhìn như người vô hại thật sự không thể biết anh đang suy nghĩ gì.

Luôn có rất nhiều cách thức ứng phó khác nhau với người khác, dù là cấp trên trong công ty, đồng nghiệp, mình tình hay dân chúng, cũng có thể làm cho bọn họ ngoan ngoãn phục tùng, lòng của cô không phải cũng bị anh lặng lẽ thuyết phục sao?

Nhưng mà tình cảm này chỉ có thể một mực giấu ở đáy lòng, anh là chú trên danh nghĩa của cô, lại chênh lệch nhau 9 tuổi, khiến cho cô có chút chùn bước với đoạn tình cảm này rằng hai người là không thể.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chú Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Không biết từ lúc nào, Thịnh Lâm Hàm đã bắt đầu chú ý đến người chú ưu tú kiêu ngạo như vậy, cũng không biết từ lúc nào, ánh mắt của cô đã bắt đầu để ý người đàn ông như chú.

Anh không còn là người chú đưa cô đến công viên thả diều mỗi chiều, anh bắt đầu bận rộn công việc, nhưng dù ngày lễ ngày tết vẫn trở về, cùng người nhà đoàn tụ, nhờ vậy cô mới có thể ngắm nhìn anh ở khoảng cách gần.

Anh lại thay đổi, anh đang không ngừng trưởng thành, dần chín chắn, thiếu niên trẻ trung giờ đã biến thành một người đàn ông che giấu nỗi lòng, hoàn toàn không nhìn ra được anh đang nghĩ gì.

Thịnh Lâm Hàm bắt đầu chú ý tin tức của anh, nhìn anh không ngừng nâng đỡ từng minh tinh, không ngừng cố gắng trong công việc, nhìn anh giống như đã thật sự quên đi người cháu gái này vậy.

Chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, Thịnh Lâm Hàm cho là chẳng qua mình chỉ say đắm mà thôi, khoảng cách sẽ chứng minh tất cả, cũng để cho hiểu rõ tâm tình mình. Cho tới bây giờ không có bất kỳ một người nào đàn ông để lại dấu ấn sâu sắc trong lòng cô như vậy, Thịnh Lâm Hàm nhất định phải ghi nhớ Lương Cảnh Hiền cả đời.

Mỗi lần đến giờ đưa cơm trưa cho Lương Cảnh Hiền đều là thời gian Thịnh Lâm Hàm vui vẻ nhất, bởi vì có thể gặp được anh. Cô hy vọng trong lòng anh, cô là người đặc biệt, nhưng đây chẳng qua chỉ là hy vọng, tự nghĩ rằng chỉ liên quan đến tình thân, chứ không phải đôi tình nhân đang yêu nhau, mãi mãi cũng chỉ có thể trong những lúc không có LCH, tự cho mình quyền yêu thích anh.

Thịnh Lâm Hàm ví mình giống như phi tử đời Hoàng thượng ân sủng, luôn ở trong cung chờ đợi mọi mồn, cô quên mất, nếu như phi tử của Hoàng thượng nhiều như vậy, làm sao hẳn sẽ nhớ đến một kẻ vô danh trong cung như người.

Yêu thương cũng chẳng qua là ánh mắt thận trọng đuổi theo anh, nhưng cho tới bây giờ không dám nhìn thẳng anh, sợ ánh mắt lưu luyến tiết lộ với anh quá nhiều, đẩy lòng luôn thầm gọi tên anh, cho dù biết có phải lặp đi lặp lại cái tên này bao nhiêu lần nữa cũng sẽ không thuộc về mình.

Cảm giác thăm mẩn luôn là vừa đáng vừa chất, không biết lúc nào mới có thể kết trái ngọt, quang minh chính đại yêu nhau công khai.

Bên cạnh người quản lý luôn có các dạng người đẹp, chẳng qua là nhìn mỗi một người đối với định nghĩa xinh đẹp thì Lương Cảnh Hiền vẫn cảm thấy phụ nữ có tâm hồn mới là người xinh đẹp nhất, gặp qua nhiều người độc địa, khiến cho anh đối với người đẹp không hứng thú.

Đã từng có một người phụ nữ bởi vì muốn nổi tiếng mà qua lại với anh, thậm chí leo lên giường của anh, nếu như không phải do cuối cùng chính tai nghe được cô ta khoe khoang với bạn mình, có lẽ bản thân vẫn ngu ngốc bị lợi dụng.

Từ khi lăn lộn trong giới giải trí, bắt đầu biết luật chơi của thế giới này thế nào, con người tham lam, thật vất vả bị lợi dụng một màn, anh cũng học được cách giữ mình.

Anh trai từng hỏi anh vì lý do gì mà chọn nghề này, thật ra anh cũng không biết, hẳn là muốn dùng thủ đoạn trả thù người phụ nữ đã làm tổn thương anh.

Từ lúc vô ý bước vào, đến bây giờ cam tâm tình nguyện làm người quản lý, anh nâng đỡ rất nhiều người, cũng hủy diệt con đường của rất nhiều người.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chú Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Đặc biệt những người phụ nữ tâm địa như rắn độc, không ngừng bò lên giường đại gia, giường đạo diễn, giường biên kịch, cứ như vậy, anh sẽ dùng thủ đoạn của anh phá hủy suy nghĩ của bọn họ.

Chịu đựng quá nhiều uy hiếp, không ngừng có người không cam lòng tiêu tiền tìm người giáo huấn anh, anh không phải thư sinh vô dụng trời gả không chặt, có bao nhiêu nguy hiểm anh cũng sẽ cố gắng hóa giải, hết sức không nhờ đến sự giúp đỡ của anh trai.

Hoàng Giai Diễm chết tiệt, mình thật sự quá sơ suất, Lương Cảnh Hiền chạy ra khỏi hội trường lại gặp phải người mà Hoàng Giai Diễm phái tới, không nghĩ tới vị thiên kim chủ tịch quốc hội lại hèn mọn, hạ thuốc kích dục bức mình.

Nếu thật sự bị lộ hình ảnh giường chiếu, bị chỉ trích là chuyện thứ nhất, nghề nghiệp kiếm sống của mình cũng có khả năng bị hủy diệt trong tay người phụ nữ ngu ngốc kia.

Tới gần nhà trọ của mình, Lương Cảnh Hiền cố nén dục vọng dựa vào sức lực đánh ngất xui người vệ sĩ bên cạnh mình, chạy nhanh rời xa làn đường.

Hoàng Giai Diễm ngu ngốc ngồi trên xe bắt đầu mắng vệ sĩ bên cạnh, “Mấy người làm sao vậy, cả việc canh giữ hẳn cũng không làm được, chỉ biết hạ thuốc kích dục mà không biết dùng thuốc mê sao?”

”Đại tiểu thư, nếu hạ thuốc mê thì hoạt động sẽ mất tự nhiên, người đã quên lần trước có nữ minh tinh kia cũng làm như thế bị hấn dồn đến đường cùng sao?”

Vệ sĩ cũng cực kỳ bất đắc dĩ, đại tiểu thư tự mình hạ thuốc kích dục, căn bản không có dùng thuốc mê, vẫn còn trách bọn họ dùng thuốc như thế nào.

”Đáng chết, vậy bây giờ quay lại.”

”Đúng là đại tiểu thư, nơi này là đường một chiều, phía sau còn xa không có cách quay đầu xe.”

”Đồ náo heo, mấy người đi xuống đi tìm hấn ta, hấn ta uống thuốc rồi không chạy xa được. Vài người khác lại đi đến nhà trọ của hấn, hấn ở trong thành phố chỉ có một mình, trừ phi ở khách sạn, còn nữa, mấy người đến các khách sạn thông báo, nếu hấn vào nhất định phải cho tôi biết.”

Cho dù cách đại tiểu thư truy tìm đàn ông cực kỳ vô lý không có ý nghĩa thực tế, nhưng mà cô ta nói gì thì mấy người vệ sĩ vẫn phải làm.

Lương Cảnh Hiền chống đỡ một hơi trở lại nhà anh trai, lúc này có vẻ anh trai chị dâu đều đã ngủ. Nhìn đồng hồ trên vách tường đã nhanh chóng điểm 1h, cho dù Tiểu Hàm có học bài khuya thì bây giờ cũng có thể ngủ rồi.

Lừa dục vọng trong cơ thể bốc lên không thôi, nếu không phải anh không muốn gọi người giải quyết thì chỉ còn cách mau chóng đi tắm nước lạnh.

Cửa nhà vệ sinh mở ra, dù thế nào Lương Cảnh Hiền cũng không nghĩ tới nhìn thấy hình ảnh một mỹ nhân bước ra từ nhà tắm.

Thịnh Lâm Hàm tắm rửa xong đang dùng khăn tắm lau khô thân thể, nhìn thấy Lương Cảnh Hiền xông tới, Thịnh Lâm Hàm cũng bị dọa giật mình, không phải anh đã không còn ở nhà nữa sao? Sao lúc này lại đột nhiên chạy về nhà?

Lừa dục vọng hoàn toàn bị châm lên, thú tính của người đàn ông nhìn thấy thiếu nữ lộ ra trọn vẹn hoàn toàn bùng nổ, Thịnh Lâm Hàm giống như con mồi bị dã thú thêm khát nhìn chăm chăm, dùng khăn tắm che khuất thân thể không một mảnh vải, cơ thể thiếu nữ dậy thì tàn mát ra mùi thơm xù xì câu dẫn bụng dưới của Lương Cảnh Hiền.

”Tiểu Hàm.” Nháy mắt Lương Cảnh Hiền di chuyển đến trước mặt Thịnh Lâm Hàm, biết rõ rành rành không thể ra tay với cháu gái 15 tuổi của mình, nhưng mà lý trí anh lại bị thuốc kích dục khống chế.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Nhiệt độ cơ thể quá cao tiếp xúc với làn da Thịnh Lâm Hàm lạnh như băng, mỗi một tế bào đều kêu gào muốn cô. Mặt khác lại không ngừng tự nhủ, Tiểu Hàm mới 15 tuổi, cô bé là cháu gái của mày, mày làm như vậy là cưỡng bức, dù dễ gian dân, mày đúng là cầm thú.

Nhưng lý trí lại khó chịu không ngừng rút lấy cái niệng anh đào nhỏ nhắn của Thịnh Lâm Hàm, Thịnh Lâm Hàm không hiểu tại sao Lương Cảnh Hiền lại liều lĩnh hôn cô, không cho cô có cơ hội thờ dốt.

”Chú chú, chú chú, con không thờ được.” Dùng sức đẩy anh ra, hít thở từng chút một, vốn tay đang nắm chặt khăn trước ngực, đôi gò bông đào mềm mại bại lộ, toàn thân bởi vì Lương Cảnh Hiền mà nóng lên, hai tròng mắt mang chút sợ hãi và hoang mang.

Bàn tay bắt đầu vỗ về đỉnh núi, càn rỡ giày vò trong tay, kéo cô ôm vào trong ngực mình, lý trí còn sót lại không ngừng nói bên tai cô, Tiểu Hàm thật xin lỗi, do thuốc kích dục.

Cho dù không biết tình dục, Thịnh Lâm Hàm cũng biết sẽ xảy ra chuyện gì, không kháng cự, cho dù người đàn ông này không có sự lựa chọn, chỉ có thể muốn cô, cô cũng cảm thấy như vậy là đủ rồi.

Không muốn anh phụ trách, không muốn anh áy náy, chỉ cần tối nay anh yêu thương mình thật tốt, bởi vì cả đời này có thể cũng chỉ có một lần.

Thịnh Lâm Hàm ngồi trên bồn rửa tay lạnh như băng cảm thấy không thoải mái, ôm lấy Lương Cảnh Hiền chôn ở trước ngực mình gặm hôn, nói thầm bên tai anh, “Vào phòng đi, nơi này lạnh quá.”

Trên tay Lương Cảnh Hiền đã tràn đầy ái dịch động tình, ôm cô trở về phòng của mình, thân thể thiếu nữ mềm mại nằm ở trên giường màu xanh đậm, hai chân hơi mở, màu lông đen cũng không che giấu được hoa huyết trắng mịn. Thịnh Lâm Hàm giống như một nụ hoa, dập dờn trong gió, còn mình là dục vọng tàn phá đóa hoa, mang cô vào địa ngục vạn kiếp bất phục.

”Ừm . . .” Cố gắng đáp lại anh, ngây ngô vuốt ve trên người anh, biết anh đang do dự, đang lo lắng, Thịnh Lâm Hàm không muốn anh lo lắng, chỉ cần anh sung sướng là được.

Kỷ xảo khiêu khích không ngừng, khiến cho Lương Cảnh Hiền muốn Thịnh Lâm Hàm từ từ thích ứng không tiếc tấn công, “Tiểu yêu nữ, em sẽ bị đau chết.” Có chút muốn trả thù để cô bé không biết sống chết này đau chết, cuối cùng vẫn không nỡ, trước mắt là đôi mắt to nhút nhát nhìn mình, khiến mình thật sự thương tiếc cháu gái bị cha vứt bỏ.

Hôm nay đôi mắt bồ câu to vẫn nhìn anh, rõ ràng tràn ngập tình yêu say đắm với mình, chẳng qua là vì sao tối nay mới biết, tại sao đôi mắt này về sau rất ít theo dõi anh, bởi vì Thịnh Lâm Hàm luôn mang theo sự ngượng ngùng khó xử, sợ chỉ cần nhìn chăm chăm anh, tình yêu say đắm trong suốt sẽ bị anh phát hiện.

Nhận ra được tình cảm của Thịnh Lâm Hàm đối với mình, khiến cho Lương Cảnh Hiền cảm thấy một hồi đau lòng rất khó chịu, anh rất áy náy, bởi vì mình không cách nào đáp lại cô, đoạt lấy thân thể thuần khiết, cướp đoạt tình cảm vô tư cô dành cho mình.

Anh chỉ có thể không ngừng ở bên tai cô nói, Tiểu Hàm, thật xin lỗi. Bởi vì anh biết cô thật lòng, mà dù cô thật sự yêu anh hay không có tình cảm, anh cũng không thể lợi dụng cô như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chú Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Thịnh Lâm Hàm biết cảm giác của anh, khóa hết tất cả khổ sở và áy náy vào trong miệng mình, cô không cần tình cảm của anh, cô tình nguyện anh đối với cô chỉ có tình dục.

Vòng chân quanh eo gầy của Lương Cảnh Hiền, để cho anh dễ dàng tiến vào mình hơn. Vật nam tính to dài chống đỡ hoa huyết non nớt, cảm nhận được độ nóng liên tục không ngừng, cố gắng đi vào hoàn toàn chiếm hữu người yêu kiều dưới thân, hoa huyết của cô cực kỳ âm áp lại hút chặt.

Chết dưới mẩu đơn, thành quỷ cũng phong lưu, gặp cô, chỉ sợ đàn ông có bao nhiêu mạnh mẽ cũng sẽ hóa thành mềm mỏng.

“Ừm . . . Đau . . . Đau em . . .” Cho dù đau cũng không để cho Lương Cảnh Hiền lùi bước, Thịnh Lâm Hàm mặc cho người ở trên mình rong ruổi, liên tục co rút lấy dương vật lộ ra vết máu tượng trưng thuần khiết.

Không cần phải giấu diếm nữa, Thịnh Lâm Hàm trút tình cảm của mình ra, không phải mang theo tiếc nuối này mãi.

“Cảnh Hiền, em thật sự yêu anh.” Không cho anh có bất kỳ cơ hội trốn tránh, “Thịnh Lâm Hàm yêu Lương Cảnh Hiền, rất yêu rất yêu.”

Khóc nức nở rên rĩ, không ngừng lặp lại lời yêu, tác dụng của thuốc kích dục, Lương Cảnh Hiền nảy sinh quyết tâm giống như muốn chiếm hữu thiếu nữ mà anh vừa phóng thích.

Khi Lương Cảnh Hiền cuồng nhiệt hôn trên mặt Thịnh Lâm Hàm, cô cho là mình khóc, nhưng phát hiện người khóc không chỉ có mình cô, nước mắt trên mặt của Lương Cảnh Hiền không phải là mồ hôi, mà là nước mắt của anh.

Tại sao anh cũng khóc, bắt chước hôn nước mắt trên mặt anh, tình yêu của cô không phải khiến cho anh rơi nước mắt, dù không có kết quả, những thứ nhu tình này cũng đủ để cô nhớ cả đời rồi.

Phá thân đau đớn biến thành lửa dục tình ái, cô nhiệt tình nóng bỏng đáp lại khiến cho trận hoan ái nam nữ vẫn thiêu đốt đến rạng sáng.

Nhìn Thịnh Lâm Hàm ngủ trên giường mình, màu da toàn thân trên dưới hiện đầy vết hôn và bầm tím, anh rõ ràng thương tiếc cô, nhưng vẫn bị dục vọng khống chế, hung hãn phát tiết một phen trên người cô.

Trên đùi lưu lại vết máu màu đỏ, hoa huyết bị giầy vò một buổi tối đã sưng đỏ, bên trong vẫn còn lưu lại chút tình dịch.

Cho dù Lương Cảnh Hiền tự trách cũng không giải quyết được gì, anh trai chị dâu hỏi khiến anh chột dạ, đánh lừa dối bọn họ nói có lẽ Tiểu Hàm đi ra ngoài mua đồ, lát nữa sẽ trở lại.

Anh trai chị dâu tin, nói anh chăm sóc Tiểu Hàm thật tốt, bọn họ muốn ra ngoài đi dạo.

Làm sao bọn họ có thể tin tưởng anh như vậy?

Chính anh cũng không thể nào tin nổi mình, thuốc kích dục gì, cái gì không có lý trí đều là mượn cớ, anh không cách nào đối mặt với tổn thất của Tiểu Hàm, vẫn như cũ bị rối loạn giữa việc trốn tránh và đối mặt.

Cuối cùng hèn yếu lựa chọn xem như không có chuyện gì xảy ra, đối mặt với Tiểu Hàm tỉnh giấc.

“Không cần phải nói gì cả, chúng ta hãy quên đi.” Nghe được lời nói bình tĩnh của Tiểu Hàm, không phải anh nên cảm thấy vui mừng sao?

Đây không phải là mong muốn của anh sao? Tại sao anh càng khó chịu hơn? Càng không có cách nào tha thứ cho mình, căm hận mình hèn yếu.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

"Cảnh Hiền, em yêu anh." Những lời này thành lời nguyện của anh, khiến anh mất ngủ, đêm hôm đó Thịnh Lâm Hàm vừa khóc vừa nói những lời này, khiến anh không có biện pháp đối mặt với cô, đối mặt với tình cảm sâu nặng của cô, không để ý vai vế chú cháu, không để ý tuổi tác chênh lệch, có lẽ từ đêm hôm đó ánh mới bắt đầu nhìn thẳng vào tình cảm của Thịnh Lâm Hàm đối với mình.

Sau ác mộng cha mẹ luân phiên rời đi khiến cho anh cảm thấy bất lực, nhưng sau đêm hôm đó, lời tỏ tình của Thịnh Lâm Hàm rõ ràng càng khắc sâu trong đầu của anh, cứ mỗi lần nhớ lại, bất kể những lúc khó chịu, nghĩ đến lời nói ôn nhu, anh mới bình tĩnh lại.

Tình cảm say đắm đến mức nào có thể để cho một cô bé 15 tuổi thừa nhận nhu cầu của anh, còn không ngừng tự an ủi cô.

Áy náy, tự trách, khổ sở không ngừng hành hạ Lương Cảnh Hiên, sợ lại nhìn thấy đôi mắt to tròn ngập tình yêu lưu luyến dành cho mình, sợ chính mình không có cách nào đối mặt với mọi người, như thế nào có thể ra tay với cô bé chưa trưởng thành, mà lại là cháu gái trên danh nghĩa.

Không có cách đối mặt với sự quan tâm của anh trai chị dâu, trên cơ bản Lương Cảnh Hiên chỉ liên lạc với Lương Cảnh Phong qua điện thoại. Anh đang trốn tránh, biết rõ anh tránh mình nên Thịnh Lâm Hàm cũng không lựa chọn làm khó anh, còn chuyện chịu trách

nhiệm với cô, đêm đó cũng đã trải qua rồi, cho dù anh là người bị bỏ thuốc, anh cẩn thận với mình thế nào cô cũng nhớ.

Vẫn yêu anh, yêu trở nên càng nồng nhiệt, càng che giấu, ai cũng phát hiện không được.

Mỗi lần Lương Cảnh Hiên nổi lên dũng khí muốn về nhà nói rõ mọi chuyện với anh trai chị dâu, Thịnh Lâm Hàm luôn luôn thông minh lựa chọn trốn tránh, hai người cứ gặp nhau là xấu hổ. Thấy tình cảm không có kết quả bằng không cho nó mãi mãi không hề bắt đầu.

Trốn thoát 5 năm, rốt cuộc cũng có khả năng đối diện với cô một cách quang minh chính đại, cô bé ngày xưa nay đã lột xác thành một thiếu nữ xinh đẹp.

Cao 1m66, dáng người trở nên đầy đặn, không còn nhấp nhô như trước mà trước ngực cũng đầy đà, giống một gốc cây yên lặng nở hoa, chờ người đến hái.

Đương Ái Viện hưng phấn lôi kéo cô tới gặp bạn tốt nói rằng đây là quý nhân trong công việc, dù thế nào Thịnh Lâm Hàm cũng không nghĩ tới Đương Ái Viện lại để bọn họ gặp mặt, còn bản thân liên tục giới thiệu.

Cô vẫn biết rõ anh là người lợi hại, đúng là cho tới bây giờ cô không hề nghĩ đến chuyện bọn họ gặp mặt, dù sao năm đó người vẫn muốn trốn tránh là anh.

Lương Cảnh Hiền vẫn như cũ cười cười nhìn cô, còn bản thân lại chìm đắm vào trong đôi mắt mỉm cười với mình.

"Cảnh Hiền, anh nói xem điều kiện của Tiểu Hàm có phải rất ưu tú không?" Rốt cuộc Dương Ái Viện dừng lại, chuẩn bị nghe cao kiến của ông chủ kim bài một chút.

Tiểu Hàm vẫn nắm tay mình, có ý muốn rời đi. Thật ra, cô nói đến miệng khô lưỡi khô muốn Tiểu Hàm thử chút cảm giác chụp quảng cáo thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chương 7.2

"Đúng vậy." Ánh mắt Lương Cảnh Hiền nhẹ nhàng từ Thịnh Lâm Hàm trở về trên người Dương Ái Viện.

Ai da, thật là, hai người kia đang giở trò quỷ gì vậy, thật không yên lòng. Thôi cứ mặc kệ, nếu Tiểu Hàm không thích thì thôi vậy.

Cúi đầu ăn ly kem của mình, khiến hai người kia mắt to trừng mắt nhỏ, đừng nghĩ cô sẽ tìm thêm đề tài để hòa hoãn không khí nữa.

8

Liên tục từ trong miệng Dương Ái Viện biết Tiểu Hàm lớn lên ra sao, lại làm chuyện gì, từ chối những ai.

Những năm gần đây không phải anh không biết chuyện của cô, luôn luôn thông qua anh trai chị dâu nói về cô. Tiểu Hàm thi trường Trung học gì, Tiểu Hàm thi đại học gì, Tiểu Hàm nấu ăn rất ngon, bộ dạng Tiểu Hàm càng ngày càng đẹp.

Không phải anh cảm thấy áy náy với cô

không phải vì cảm thấy vậy này với cô mà sinh ra tâm lý để trong lòng, mà là rất nhớ cô, muốn biết cô có sống tốt không, muốn biết cô có quan tâm tới mình không, muốn biết rất nhiều rất nhiều chuyện của cô.

Đã từng lo lắng cô sẽ mang thai, sau vì trốn tránh mà không ngừng thất vọng về mình, không ở bên cạnh cô, cho dù cô mang thai cũng không có bày tỏ với ai, một cô bé đối mặt với chuyện như vậy lại không hề sợ hãi như anh, Lương Cảnh Hiên lại bắt đầu đổ lỗi trách chính mình.

Nào cũng không bước lên một bước, người nào cũng không nhắc đến cái đêm nhiệt tình kia, Thịnh Lâm Hàm nghĩ mình đã có thể quên anh, nhưng mà rất khó.

Tình yêu đơn phương say đắm 12 năm tính đến hôm nay đặt một dấu chấm tròn, vì

bắt đầu mới, lựa chọn không đối mặt cùng Lương Cảnh Hiên, nếu nói 7 năm trước là anh trốn tránh cô, bây giờ anh trở lại, khiến cho cô muốn tránh anh.

"Lâm Hàm, ngày mai chúng ta mỗi người một nơi, ly này coi như tôi mời cậu, hi vọng ở nơi này cậu có thể vui vẻ." Xem như bạn học bình thường mời rượu, cho dù đã từng cự tuyệt hẳn ta, đêm nay cũng không có cách nào từ chối, ngày mai đường ai nấy đi rồi.

"Doãn Xá Luật, cậu muốn làm gì?" Doãn Xá Luật nói có quà muốn tặng cho Thịnh Lâm Hàm, dẫn cô rời khỏi buổi liên hoan tốt nghiệp trong hội trường, lại lừa cô vào góc cây vắng vẻ, bởi vì Thịnh Lâm Hàm uống chút rượu say bị bên ngoài gió lạnh thổi, dần dần tỉnh táo lại, bắt đầu cảm thấy hơi.

nghi.

"Lâm Hàm, đêm cuối này cậu cũng không chịu cho tôi sao? Tôi sẽ cho cậu đêm lãng mạn đầu tiên, không có trách nhiệm, như vậy cả hai chúng ta đều ổn." Doãn Xá Luật không cam lòng vì bị Thịnh Lâm Hàm cự tuyệt, nhưng cũng không nghĩ tới đây là dự đồ gian dâm, tác dụng của cồn khiến cho người tỉnh cũng mất đi lý trí.

"Ổn cái đầu quỷ cậu, "Thịnh Lâm Hàm không phải Dương Ái Viện, mỗi lần mắng người đều không lưu tình chút nào. "Cậu uống rượu nên tinh trùng xông lên não biến thành não heo sao, một đêm này lỡ tôi mang thai rồi sao, một mình tôi sinh con sao?" Muốn hất tay Doãn Xá Luật lại phát hiện mình càng ngày càng không có sức lực.

"Lâm Hàm, tôi nhất định phải đạt được cậu, dù sao đêm nay cậu trốn không thoát, ly rượu tôi vừa đưa cho cậu đã bị tôi bỏ thuốc, đợi cậu ngấm rồi sẽ không đau, sẽ rất sung sướng." Doãn Xá Luật không còn lý trí bắt đầu xé quần áo của Thịnh Lâm Hàm.

"Chết tiết, đồ sắc quỷ. Tôi nguyện rửa cậu sinh con không có trung tiện (lỗ nhĩ đó các bạn :))), tuyệt tử tuyệt tôn, không có năng lực, sớm bị xe đụng chết." Thịnh Lâm Hàm không để ý đức hạnh mà mở miệng chửi rửa, muốn nhắc chân giẫm lên bộ phận sinh dục của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chương 8

Liên tục từ trong miệng Dương Ái Viên

liệt (Thịnh Lâm Hàm) lên lên ra ra lại lên lên lên

biết Tiểu Hàm còn lên ra sao, lại làm chuyện gì, từ chối những ai.

Những năm gần đây không phải anh không biết chuyện của cô, luôn luôn thông qua anh trai chị dâu nói về cô, Tiểu Hàm thi trường Trung học gì, Tiểu Hàm thi đại học gì, Tiểu Hàm nấu ăn rất ngon, bộ dạng Tiểu Hàm càng ngày càng đẹp.

Không phải vì cảm thấy áy náy với cô mà sinh ra tâm lý để trong lòng, mà là rất nhớ cô, muốn biết cô có sống tốt không, muốn biết cô có quan tâm tới mình không, muốn biết rất nhiều rất nhiều chuyện của cô.

Đã từng lo lắng cô sẽ mang thai, sau vì trốn tránh mà không ngừng thất vọng về mình, không ở bên cạnh cô, cho dù cô mang thai cũng không có bày tỏ với ai, một cô bé

đối mặt với chuyện như vậy lại không hề sợ hãi như anh, Lương Cảnh Hiên lại bắt đầu quở trách chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 8.2

Khoảng cách không xa không gần, người nào cũng không bước lên một bước, người nào cũng không nhắc đến cái đêm nhiệt tình kia, Thịnh Lâm Hàm nghĩ mình đã có thể quên anh, nhưng mà rất khó.

Tình yêu đơn phương say đắm 12 năm tính đến hôm nay đặt một dấu chấm tròn, vì bắt đầu mới, lựa chọn không đối mặt cùng Lương Cảnh Hiên, nếu nói 7 năm trước là anh trốn tránh cô, bây giờ anh trở lại, khiến cho cô muốn tránh anh.

"Lâm Hàm, ngày mai chúng ta mỗi người một nơi, ly này coi như tôi mời cậu, hi vọng ở nơi này cậu có thể vui vẻ." Xem như bạn học bình thường mời rượu, cho dù đã từng cự tuyệt hẳn ta, đêm nay cũng không có cách nào từ chối, ngày mai đường ai nấy đi rồi.

"Doãn Xá Luật, cậu muốn làm gì?" Doãn Xá Luật nói có quà muốn tặng cho Thịnh Lâm Hàm, dẫn cô rời khỏi buổi liên hoan tốt nghiệp trong hội trường, lại lừa cô vào góc cây vắng vẻ, bởi vì Thịnh Lâm Hàm uống chút rượu say bị bên ngoài gió lạnh thổi, dần dần tỉnh táo lại, bắt đầu cảm thấy hoài nghi.

"Lâm Hàm, đêm cuối này cậu cũng không chịu cho tôi sao? Tôi sẽ cho cậu đêm lần đầu tiên, không có trách nhiệm,

như vậy cả hai chúng ta đều ổn." Doãn Xá Luật không cam lòng vì bị Thịnh Lâm Hàm cự tuyệt, nhưng cũng không nghĩ tới đây là dụ dỗ gian dân, tác dụng của cồn khiến cho người tỉnh cũng mất đi lý trí.

"Ổn cái đầu quỷ cậu. "Thịnh Lâm Hàm không phải Dương Ái Viện, mỗi lần mắng người đều không lưu tình chút nào. "Cậu uống rượu nên tinh trùng xông lên não biến thành não heo sao, một đêm này lỡ tôi mang thai rồi sao, một mình tôi sinh con sao?" Muốn hất tay Doãn Xá Luật lại phát hiện mình càng ngày càng không có sức lực.

"Lâm Hàm, tôi nhất định phải đạt được cậu, dù sao đêm nay cậu trốn không thoát, ly rượu tôi vừa đưa cho cậu đã bị tôi bỏ thuốc, đợi cậu ngấm rồi sẽ không đau, sẽ rất sung

sương." Doãn Xá Luật không còn lý trí bắt đầu xé quần áo của Thịnh Lâm Hàm.

"Chết tiết, đồ sắc quỷ. Tôi nguyện rửa cội sinh con không có trung tiện (lỗ nhị đó các bạn :))), tuyệt tử tuyệt tôn, không có năng lực, sớm bị xe đụng chết." Thịnh Lâm Hàm không để ý đức hạnh mà mở miệng chửi rửa, muốn nhắc chân giẫm lên bộ phận sinh dục của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Chương 9

Cho dù uống say thì thể lực nam và nữ vẫn khác nhau, tên chết tiết thối tha, lừa gạt mình lại còn dùng chiêu hạ lưu. Thuốc từ từ phát huy tác dụng, mức độ vùng vẫy cũng càng ngày càng yếu.

"A ~~" người tới dùng một cước đá bay Doãn Xá Luật. Bất ngờ có người tới.

cứu mình, Thịnh Lâm Hàm nhẹ nhàng thở phào, chân mềm nhuyễn ngồi thẳng xuống dưới đất, quần áo đã bị xé hơn phân nửa, loại bi thảm kinh dị này tuyệt đối chỉ có bây giờ, cô thề sẽ không bao giờ uống rượu nữa.

Nếu không phải hiện tại không có sức lực, cô nhất định sẽ đá thêm mấy cái trên người Doãn Xá Luật, đồ heo bại hoại bỉ ổi.

Lương Cảnh Hiên chỉ mong sao đánh Doãn Xá Luật đang nằm trên mặt đất thành đầu heo, nhìn thấy vẻ mặt Thịnh Lâm Hàm hoảng hồn chưa bình tĩnh mà từ bỏ.

Không có sức dựa vào gốc cây, giống một con búp bê bị người ta hung hăng xâm phạm, không cảm giác, sắc mặt tái nhợt, khóe mắt vẫn còn vương nước mắt, chỉ nhìn gương mặt cũng khiến cho lòng người sinh

cảm giác thương xót, tên kia đã lột gần hết quần áo của Thịnh Lâm Hàm, Lương Cảnh Hiên vừa nghĩ đến đã tức giận rồi.

Tĩnh tế rên rỉ từ trong miệng Thịnh Lâm Hàm bật ra, dù thế nào Thịnh Lâm Hàm cũng không thể tưởng tượng được có ngày bộ dạng chật vật của mình bị Lương Cảnh Hiên nhìn thấy, chưa kể thân thể lại rất khó chịu.

Tên tuyệt tử tuyệt tôn kia lại dám bỏ thuốc cô, cô đột nhiên có thể cảm nhận được vì sao 7 năm trước Lương Cảnh Hiên nhìn thấy mình lại không tự chủ được, bởi vì thân thể hoàn toàn thân bất do kỷ.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 12: Chương 9.2

Cởi áo khoác của mình bọc cô lại, nhiệt độ cơ thể quá cao cùng quần áo bị xé và đoạn đối thoại nghe được lúc này, Thịnh Lâm Hàm bị bỏ thuốc chắc hẳn giờ phút

này cũng không còn sức lực rời khỏi rừng cây nhỏ tối tăm này.

Bị thuốc xâm nhập sắp mất đi lý trí nên Thịnh Lâm Hàm muốn đẩy ra Lương Cảnh Hiên đang ôm mình, chỉ là sức lực yếu ớt căn bản đánh không lại người đàn ông đang tức giận.

Lương Cảnh Hiên dùng tốc độ nhanh nhất đưa cô về nhà, đặt ở trên giường. Mở áo khoác liền nhìn thấy trên chân trắng nõn đã bị Thịnh Lâm Hàm tạo ra một vết thương đang chảy máu, chính là vì ngăn lại tác dụng của thuốc kích dục.

Lương Cảnh Hiên đau lòng muốn cởi bỏ quần áo còn lại của Thịnh Lâm Hàm, giải thuốc cho cô, Thịnh Lâm Hàm lại dự định xoay người xuống giường, chuẩn bị đi vào phòng tắm tắm.

"Chết tiệt, không nên chạm tôi, chạm

tôi. . . Ừm. . ." Không để ý tới Thịnh Lâm Hàm giãy giụa, Lương Cảnh Hiên lại đè cô dưới thân một lần nữa, dùng nụ hôn giam lại.

Vừa tỉnh giấc qua kỹ thuật mắng chửi người của cô không cần nghe lại lần nữa. Thân thể chịu ảnh hưởng của thuốc trở nên rất nhạy cảm giống như khẽ chạm một cái sẽ tan ra thành nước vậy.

Nhờ ưu thế chiều cao của anh đã kéo lại Thịnh Lâm Hàm dưới thân, giữ chặt eo của cô, bắt đầu dâng trào nóng lòng muốn thử dòng nước ấm, khẽ đâm vào hoa huyết ướt đẫm.

"Ừm. . . Muốn làm thì nhẹ một chút. . ." Thịnh Lâm Hàm khó nhin lửa đục vài lần muốn kẹp chặt côn thịt đùa bỡn hoa huyết nhưng không thành công, thuốc khiến cô yếu đuối không có sức, nếu không phải Lương Cảnh Hiên ôm mình, cô nhất định sẽ ngã sấp trên giường.

Chương 13: Chương 10

Giường lớn này cô đã từng nằm qua, khăn trải giường màu xanh đậm nay biến thành màu nước biển. Không biết trong 7 năm này, có bao nhiêu người phụ nữ nằm ở trên giường, cùng người đàn ông sau mình mây mưa.

"Không ngoan, lại phân tâm." Trùng phát tiến thật sâu vào tiểu huyết trống rỗng, bên trong mềm mại như tơ lại bao vây chặt chẽ lấy phân thân của anh, cho thấy người con gái dưới thân 7 năm qua không có người khác, mình là người duy nhất, vốn người con gái dưới thân nhìn có vẻ ôn hòa nhưng lại biến thành cô bé năm nào, nhưng mà Lương Cảnh hiên vẫn thích.

"Ừm. . . Thật lớn. . . Thật thoải mái. . ." Thịnh Lâm Hàm đã cố nhịn không

được đành muốn phát tiết dục vọng của mình, nếu không phải do thuốc thì không có cách nào động tình nhanh như vậy.

"Thật chặt, thả lỏng một chút." Anh vỗ vỗ cái mông trắng mịn, tay vòng trên eo đi lên đôi gò bồng đảo tuyết trắng mê người, lại cảm giác bụng dưới Thịnh Lâm Hàm trở nên càng siết chặt, thật sự là tiểu yêu tinh muốn người khác điên cuồng. Giờ phút này tư thế Thịnh Lâm Hàm giống như mẫu cầu (vì dịch ra hơi thô nên để vậy nhen), bị động thừa nhận sự tấn công mãnh liệt của anh.

Lưng bóng loáng hình thành đường cong như gương cung thật đẹp, dây cung đạt tới cao trào khi đó hoàn toàn nổ tung tóe.

Phân thân vẫn còn trong mật huyết, Lương Cảnh Hiên cũng chưa đủ, cho dù Thịnh Lâm Hàm đang ngủ cũng phải thừa nhận người đàn ông này chịu đựng dục

Thân thể người trong lòng mê man
vẫn như cũ sinh ra phản ứng dục vọng,
trong miệng nỉ non cầu anh buông tha
mình, ái địch dâm mị không ngừng theo đuôi
chảy xuống, khăn trải giường màu xanh
nước biển tràn ngập hương vị ái địch.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: chương 11

Chương 11

Editor : Kimiko

Ngực trái bị anh văng về càng thêm phản ứng, trong kính có thể thấy rõ nó đang đứng thẳng, ngực phải được liếm qua giống như đóa hoa vương lại giọt sương sớm, hé ra ánh sáng rực rỡ xinh đẹp.

"Ừm... Dừng... Đau..." Ma sát quá độ khiến hoa huyết đã có chút đau đớn, Thịnh Lâm Hàm sợ hạ thân sẽ bị rách da chảy máu.

"Bảy năm trước, em không có kêu đau, sao lần này lại kêu đau?" Tự trách bản thân thô lỗ, Lương Cảnh Hiên thay đổi thành tư thế dịu dàng, giảm tốc độ lại. Lần nữa nắm lấy hưng phấn bị nhu tình từ từ thay thế.

"Tiểu Hàm, bảy năm trước ở trên chiếc giường này cũng chỉ có dâm dịch của em, bây giờ dòng nước chảy từ bắp đùi em xuống cũng ở lại trên chiếc giường này, cho nên em nhất định là người của anh."

Học cách cô thổ lộ với anh bảy năm trước, Lương Cảnh Hiên không ngừng nói những lời yêu thương với Thịnh Lâm Hàm, chỉ là không biết Thịnh Lâm Hàm cứng đầu có biết đây là Lương Cảnh Hiên đang dùng cách tỏ tình với cô không.

Thịnh Lâm Hàm chạy trốn khỏi nhà trọ của Lương Cảnh Hiên, chân yếu ớt đứng không vững, nếu mà bị anh tóm được chắc chắn sẽ lại bị anh hung hăng trừng phạt ở trên giường.

Thịnh Lâm Hàm không biết Lương Cảnh Hiên
rất cuộc đang suy nghĩ điều gì trước mặt quay về

Tôi cuộc đang suy nghĩ điều gì, trước mặt quay về ký túc xá nghỉ ngơi hồi phục một phen rồi hẳn nói.

"Tiểu Hàm, vì sao tối hôm qua không thấy em, rất nhiều bạn bè cũng tới hỏi thăm?" Dương Ái Oien đang xếp đồ, thuận tiện giúp Thịnh Lâm Hàm đóng gói một chút.

"Oien Oien, cảm ơn chị, chú em trở về, tối hôm qua đi gặp chú ấy." Bị anh quán lấy đến bây giờ, nhìn đồng hồ đeo tay thấy đã buổi chiều gần 5 giờ.

"A..., chú em từ nước ngoài về, tối nay em có theo mọi người đi ăn không? Trác Đằng nói mọi người muốn ra ngoài ăn, chúc mừng tốt nghiệp." Dương Ái Oien đứng bên cạnh túi đồ, hỏi Thịnh Lâm Hàm một đêm không về.

Bạn đang đọc truyện Ông Chủ Nhỏ Của Tôi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 15: chương 12

"Ngoài Trác Đằng còn có ai sao? Nếu như có ba chúng ta chỉ làm kỳ đà cản mũi, em muốn ở lại ký túc xá ngủ." Thịnh Lâm Hàm nằm ở trên

giường còn chưa xếp đồ xong, híp mắt tiến vào giấc ngủ, từ tối hôm qua đến giờ không thể ngủ ngon.

"Không có, cùng đi thôi, Trác Đằng mời chị ăn một bữa to, em không đi cùng làm sao có thể ăn hết chứ?" Tiểu Hàm, xin lỗi nha, vừa nãy anh Lương gọi điện thoại nói đừng nói cho em biết anh ấy cũng có mặt, sợ em cảm thấy không được tự nhiên sẽ không đi, chị cũng thấy vậy, tha thứ cho chị nha.

Dương Ái Viện thâm cầu nguyện trong lòng, lại thấy Thịnh Lâm Hàm nằm trên giường đã ngủ say, vậy xem như em không lên tiếng nghĩa là đồng ý đi nha.

Trở lại ký túc xá chỉ ngủ được hai tiếng, Thịnh Lâm Hàm ngủ chưa đủ đã bị Dương Ái Viện kéo đến nhà ăn ăn cơm, vừa đến đã thấy người đàn ông hại cô thiếu ngủ trầm trọng, Thịnh Lâm Hàm không thể không bày ra bộ mặt mẹ kế nhiệt tình với sự đối đãi của Thượng Trác Đằng.

Đôi hờn một bụng ăn cơm xong Thịnh Lâm

Hàm cho rằng như vậy là kết thúc, không nghĩ tới cặp tình nhân kia còn muốn đi lên núi ngắm cảnh đêm, cô có thể về ngủ thẳng không?

Chương 12

Trong lúc ngủ mơ mơ màng màng cảm giác đường lên núi thật bằng phẳng, miễn cưỡng mở mắt ra vừa thấy, không có ai nữa, chỉ còn lại cô và Lương Cảnh Hiên, anh đang đứng ở bãi đậu xe gần nhà trọ.

"Anh dẫn tôi đến đây làm gì?" Thịnh Lâm Hàm tức giận hướng về Lương Cảnh Hiên, không biết sao có cảm giác như bị đánh úp.

"Đi ngủ, hôm nay em mệt mỏi rồi." Ôm lấy Thịnh Lâm Hàm vào thang máy, may mắn trong thang máy không có người khác, sau cùng Thịnh Lâm Hàm nhìn thoáng qua vẻ mặt của Lương Cảnh Hiên, xác định anh không có tâm tư khác, mới dựa vào lòng ngủ.

"Tiểu Hàm, giúp mẹ đưa cơm cho chú nhỏ nha?" Thịnh Tịnh Hà gọi con gái vừa vào nhà.

Trời ạ, vì sao khó khăn lắm mới về nhà một lần lại muốn cô làm chuyện này.

"Ồi sao phải đưa cơm cho chú? Không phải chú ấy đều ăn ở công ty sao?" Thịnh Lâm Hàm đã không muốn gặp lại Lương Cảnh Hiên nữa rồi.

"Mẹ nói với chú buổi trưa con trở về ăn cơm, hỏi chú ấy muốn về không, chú nhỏ nói công ty có việc, muốn con đem cơm đến như hồi trước, chú nhỏ rất nhớ thời gian mà con hay đến công ty đưa cơm." Thịnh Tịnh Hà cười cười nhìn cô không còn nháy mắt lên, trước kia mỗi lần cô nghe được đi đưa cơm đều rất tích cực, dù sao cô gái nhỏ cũng đã trưởng thành.

"Được rồi." Đưa cơm cũng không nhất định tự mình phải giao tận nơi, để cho những nhân viên khác đem cho anh là được rồi.

Sau khi dùng xong bữa trưa, Thịnh Lâm Hàm mới cưỡi chiếc xe máy nhỏ đưa cơm cho anh.

Cái gì gọi là nghiệt duyên? Chính là phát hiện văn phòng công ty mình làm ở đối diện công ty của

anh, mà bây giờ mới biết, thật sự là hỏng bét.

Cái gì gọi là bất hạnh? Chính là phát hiện từ quản lý đến nhân viên đều ra ngoài ăn cơm trưa hết rồi, không có ai để nhờ vận chuyển giúp, cô đành không tình nguyện đi tới văn phòng Lương Cảnh Hiên.

"Chú nhỏ." Cửa không có khóa, trực tiếp đẩy cửa vào có thể nhìn thấy cảnh thành phố, cao 23 tầng, ngôi ở văn phòng là có thể nhìn thấy nơi cô đi làm.

Lương Cảnh Hiên đợi thật lâu ngẩng đầu liền nhìn thấy sắc mặt người đẹp không vui, vẫn mỉm cười, đứng dậy khóa cửa lại rồi nhận lấy hộp đựng cơm. Chuyện kế tiếp không thể cho người ngoài nhìn thấy.

"Chú từ từ ăn đi, con đi trước." Thịnh Lâm Hàm có một loại xúc động muốn tông cửa ra ngoài, cảm giác mình giống như thức ăn bị dâng lên tận cửa, sa vào bẫy của người nào đó.

Lương Cảnh Hiên cảm thấy bữa cơm trưa này ăn rất ngon, từ văn phòng ăn đến bên cửa sổ,

Từ bên cửa sổ ánh đèn trên ghế sofa, lại từ trên ghế sofa ăn vào trên giường trong phòng nghỉ.

"Ừm... ĐỪNG... CHÚ NHỎ... KHÔNG được..." Thân là con môi mẫn cảm, lại hoàn toàn không có cơ hội phản kháng liên bị ăn hết. Thịnh Lâm Hàm chỉ có thể không ngừng bám víu vào đỉnh núi dục vọng.

Đóa hoa nở rộ chỉ vì một mình Lương Cảnh Hiền, nhẫn nại hồi lâu dục vọng mở ra, "Anh không được sao? Tiểu Hàm, chú nhỏ còn chưa dùng đủ sức sao?"

"Không phải... A... Người ta không chịu nổi..." Thân thể vừa kháng cự vừa nghênh hợp, Thịnh Lâm Hàm khao khát nhìn anh thăm dò, thích cảm giác dung hòa cùng anh, rồi rơi vào giữa mâu thuẫn, đạo đức, kích thích.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chú Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 16: chương 13

Chương 13 Editor : Kimiko

"Tiểu Hàm, buông lỏng một chút", thân thể mềm nhũn cơ quắp ở trên giường, mặc cho anh đòi hỏi, môi anh đào sưng đỏ, cảnh tượng côn thit vĩ đại đâm thủng tiểu huyết thật đậm mỹ, Thịnh Lâm Hàm bất lực cong lưng, đưa bầu ngực mềm mại vào trong miệng anh, đạt được khoái cảm nhiều hơn.

"Ách..." dường như nhất định cô phải bất tỉnh thì anh mới bỏ qua cho, Thịnh Lâm Hàm không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt lại, lại làm cho thính giác trở nên nhạy bén. tiến thân thể lần lượt va chạm ra vào

vàng lên, nhắc nhở Thịnh Lâm Hàm cùng Lương Cảnh Hiên đây đưa không rõ, ở trong phòng nghỉ ngơi làm chuyện bất chính với nhau.

"Tiểu Hàm, sau này mỗi ngày đi đưa cơm cho anh giống như trước đây đi", người đàn ông mở miệng tà ác, tranh thủ phúc lợi của mình sau này.

"Không muốn... Trước kia đưa cơm anh sẽ không như vậy", mở mắt ra liền thấy đôi môi anh mỉm cười lại dán lên mình, không có cơ hội mở miệng liền bị cho là đồng ý.

"Cứ quyết định như vậy, Tiểu Hàm lại tới một lần nữa", khốn kiếp, đồ vô lại, không có tiết chế, không biết xấu hổ, Thịnh Lâm Hàm thật sự tức đến hồ đồ, cuối cùng tiếng mắng chửi quanh quẩn cũng bị nuốt vào.

Người của công ty cũng cho là Lương Cảnh Hiên đi ra ngoài, thật ra thì cả buổi chiều Lương Cảnh Hiên ở trong phòng nghỉ, cùng cô gái nhỏ không phối hợp chơi trò anh ép buộc cô, cô bị thúc ép tiếp nhận.

Vì sao lại bị lừa gạt, từ giữa trưa đến công ty, từ công ty lại bị quán lấy trở về nhà trọ Lương Cảnh Hiên, trong lúc Thịnh Lâm Hàm ngủ không biết mình đã được di chuyển.

Sau khi bồi thường, Lương Cảnh Hiên rất vui vẻ đưa Thịnh Lâm Hàm đi làm, nghĩ đến hai chân cô gái nhỏ đã không còn sức lực cũng không có biên nhận từ chối, tâm

tình trở nên tốt hơn.

"Ngoan, buổi trưa chờ anh không cho em ăn cơm một mình". Công việc của quản lý cũng rất cố lợi, máy móc cũng khá tốt, muốn quan sát cô gái ở lâu nào cũng dễ dàng.

"Ừm" rót cuộc có thể lấy hơi, sơn môi trên miêng lại bị trôi đi. Mặc kệ anh, Thịnh Lâm Hàm không muốn nói tiếp, tránh cho anh mượn đề tài để nói chuyện của mình, không để yên hôn lấy cô.

Buổi trưa gặp nhau cứ như vậy bị Lương Cảnh Hiến dụ dỗ.

"Thịnh Lâm Hàm, Viên Viên ở với tôi, tiền thuê phòng tôi sẽ trả tiền giúp cô." Thương Trác Đăng ném xuống một câu liền bắt cóc bạn thân Dương Ai Viên đi, Dương Ai Viên cũng chỉ có thể dùng mắt to túi thần trừng Thương Trác Đăng, không dám phản kháng, chỉ có thừa dịp Trác Đăng không có ở đây trở lại phòng của hai người.

"Tiểu Hàm, Trác Đăng nói muốn tối nay chị sang chờ anh ấy, em phải cẩn thận

Bạn đang đọc truyện Ông Chủ Nhỏ Của Tôi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 17: chương 14

nha, có chuyện gì nhất định phải gọi điện thoại cho chị."

Tiểu Dương trong sắc khinh bạn bỏ rơi cô, ngủ lại một đêm trong phòng của anh, hôm sau Lương Cảnh Hiên đưa cô về, cũng không dây dưa quăn quýt cô nữa, trong lòng giống như mất mát, chẳng qua chỉ là dục vọng sao? Quả thật, tâm của người đàn ông sâu như đáy biển.

Chương 14

"Rầm rầm rầm" người nào lại dùng sức đập cửa thế, cái cửa rỉ sắt không biết lúc nào sẽ bị những người này ra sức đập hư, mỗi lần Thượng Trác Đăng tới tìm Dương Ai Viên cũng dùng sức đập cửa như vậy.

Từ mắt mèo nhìn ra ngoài, sắc mặt Lương Cảnh Hiên đau khổ đứng ở bên ngoài.

"Sao vậy?" Thịnh Lâm Hàm không biết vì sao đột nhiên Lương Cảnh Hiên đến tìm mình, cửa lớn được mở ra, Thịnh Lâm Hàm bị anh bế nhào vào người ngã trên mặt đất, trên người Lương Cảnh Hiên có chút mùi rượu ồm cô thật chặt.

"Tiểu Hàm, cứu anh, anh bị người bỏ thuốc." Lương Cảnh Hiên bắt lấy tay Thịnh Lâm Hàm chạm lên trước ngực mình, tay nhỏ bé lạnh như băng chạm phải thân thể nóng rực.

"Tại sao lại như thế này? Ừm". Cô không hề phản kháng, Lương Cảnh Hiên rất nhanh xé rách váy ngủ của Thịnh Lâm Hàm, tiếng y phục bị xé rách chứng tỏ cô gái cũng thuận theo, môi của người đàn

ông tan công trên bầu ngực không mặc áo lót.

Chỉ chốc lát sau cơ thể Thịnh Lâm Hàm liền lộ ra trọn vẹn ngời ở trên người Lương Cảnh Hiên, khát vọng nam nữ trực tiếp cởi quần áo lẫn nhau xuống gần cửa ra vào, vóc dáng người đàn ông gầy gò chăm chú cọ sát bầu ngực của cô gái, chủ động quấn quít cái lưỡi linh hoạt của đôi phương, người đàn ông đòi khát không đợi đến lúc hòa huyết của cô hoàn toàn ướt át đã đi thẳng vào trong, tư thế nữ trên nam dưới để cho phái nữ đạt được quyền chủ đạo nhiều hơn.

"Đau", cơn thịt to lớn đi vào tử cung mềm mại của Thịnh Lâm Hàm, Thịnh Lâm Hàm ngời ở trên sàn nhà có chút then thùng chau mày nhìn Lương Cảnh Hiên.

"Thật xin lỗi, em muốn di chuyển." Thịnh Lâm Hàm biết người đàn ông bị thuốc không chế khó có thể nhận nại, Lương Cảnh Hiên cố gắng chịu đựng cô đang cười trên người.

"Gọi tên anh, Tiểu Hàm." Trên lưng lạnh như băng, trước ngực là lửa nóng, nóng lạnh kích thích Lương Cảnh Hiên muốn nhiều hơn.

Những lần ân ái gần đây Thịnh Lâm Hàm cũng không gọi tên của anh, anh cảm thấy bất an, sợ cô không thương anh nữa, sợ cô không thông cảm cho anh, sợ cô mãi không tha thứ cho anh.

Cho dù bây giờ mượn việc bị trúng

thuộc can thiệp nữa, cơ cũng không nói hai lời dâng hiến thân thể của mình, thậm chí lúc này vì mình thô lỗ mà đau cũng không có nửa câu oán giận.

Anh biết cô có cảm giác với anh, nhưng anh vẫn muốn nghe cô gọi tên của anh, loại rên rỉ triền miên đó, ra sức ngâm nga.

"Chú nhỏ, chú nhỏ". Thịnh Lâm Hàm có hoang mang nhìn Lương Cảnh Hiên, từ sức lực của anh có thể cảm giác được anh lại tức giận. Không phải cố gọi anh là chú nhỏ sao?

Dùng sức nắm lấy hông cô, bởi vì người con gái trong lòng không hiểu phong tình mà tức giận, nghe cô gọi mình chú nhỏ có loại cảm kỳ kích thích, anh càng hy vọng trong mắt trống lòng cô, anh là người đàn ông của cô, mà không phải là chú nhỏ tách ra quan hệ của bọn họ.

"Chú nhỏ là ai?" Thân dưới bắt đầu dùng sức, va chạm một hồi khoái cảm, bầu ngực dập dờn, anh cắn lên núm anh đào không ngừng câu dẫn mình.

"Chú nhỏ là Lương Cảnh Hiên Cảnh Hiên a thật là giỏi".

Bởi vì sung sướng nên khóe mắt khẽ ướt, chính là cười ở trên người anh, hay là dựa vào sự day dỗ và trợ giúp của anh mới có thể đạt được khoái cảm.

Chương 18: Chương 15

“Cánh Hiên, Cánh Hiên” Thịnh Lâm Hàm không ngừng gọi như lưỡi dao sắc bén muốn đâm xen vào người đàn ông của mình, nghe anh nói thuốc rất mạnh, muốn mình thế nào cũng không đủ, nghe anh nói anh rất áy náy, nghe anh nói anh rất yêu mình, còn có những lời nói dâm đẳng kia, một lần lại một lần yêu, trong phòng trọ đều là mùi hoan ái của hai người.

Sau khi Thịnh Lâm Hàm rời giường, không biết có phải do ảnh hưởng của tình cảm không mà trong phòng nhỏ trong không khí đều tràn đầy mùi hương tình ái thom mát.

Lương Cánh Hiên đã dọn dẹp chiến trường một lần, Thịnh Lâm Hàm tắm rửa xong trên người trần trụi, chỉ bọc quanh mình một chiếc khăn tắm, hồn nhiên không biết khăn đã tuột xuống lộ ra bầu ngực trắng nõn, ngờ ngác nhìn người đàn ông đi vào phòng ngủ hóa thành sói lần nữa.

Từ đó về sau, Lương Cánh Hiên ra vào nhà trọ của cô giống như vào nhà mình, Thịnh Lâm Hàm không hiểu vì sao mọi chuyện lại biến thành như vậy, cô muốn tránh thì anh càng quấn lấy cô, có tránh cũng không tránh được.

Lương Cánh Hiên giống như không có công việc, cả ngày rảnh rỗi đi theo cô, vây quanh cô. Hoặc có thể nói là lừa cô xoay quanh. Dung túng anh vào phòng trọ của mình thật là một sai lầm, bị anh lấy trộm chìa khóa cũng nói rõ cô không hề có bất kỳ cảnh giác nào với anh.

Ai, phiền lòng nhìn người đàn ông này, không khỏi lại nghĩ đến liệt nữ(*) sợ tình lang dây dưa, bản thân cũng không có cách nào từ chối anh.

(*) chỉ người con gái thờ chết để bảo vệ trinh tiết hoặc chết theo chồng

“Tiểu Hàm, gả cho anh.” Người đàn ông sắp đạt đến cao trào cứng rắn không vận động nữa, cường bách người con gái nhất định phải đồng ý lời cầu hôn của anh.

“Không muốn.” Cô không thể gả cho anh. Gả cho anh, vậy thì mẹ cô thế nào? Đứa trẻ sau này ra sao? Vai vế cũng loạn hết. Trải qua mấy lần hoan ái, khiến cho Thịnh Lâm Hàm có chút tức giận, không chiếm được thỏa mãn để cho bụng dưới trông không cực kỳ khó chịu.

Thịnh Lâm Hàm trực tiếp nắm lấy côn thịt bùng nổ chuẩn bị cắm vào tiểu huyết của mình, Lương Cánh Hiên không chiếm được đáp án hài lòng nên kéo cao hai tay cô lên.

“Em không chịu gả cho anh, anh cũng không cho em.” Giống như đứa trẻ không ăn được kẹo bắt đầu ra sức uy hiếp, dụ dỗ, phát huy bản lĩnh ăn nói của người quản lý ra sức thuyết phục cô gái nhỏ gả cho anh.

“Gả cho anh, ngày ngày anh sẽ thỏa mãn em.”

“A”, tên khốn kiếp này, lại đối xử với cô như vậy.

“Cánh Hiên, để em suy nghĩ một chút” Thịnh Lâm Hàm quyết định uốn cong người giải quyết, cứng rắn không được thì mềm, đầu vúi nhạy cảm như tiểu hồng ma sát anh, kích thích, hấp dẫn anh, từ từ ngồi dậy, kiều mị đẩy bầu ngực mềm mại vào trong miệng anh, phát ra tiếng rên rỉ thoải mái câu dẫn anh.

“Tiểu Ma Nữ”, với sự quyến rũ của cô mà còn có thể không nhúc nhích thì không phải là đàn ông. Lương Cánh Hiên hung hăng rút ra rồi đâm vào tiểu huyết sung đỏ, hai mảnh thịt bị hung hăng giày xéo. Dưới sự dạy dỗ của Lương Cánh Hiên, Thịnh Lâm Hàm cũng từ từ học được cách sử dụng phương pháp đối với anh.

Vỏ quýt dày có móng tay nhọn, Lương Cánh Hiên cũng vì điều này mà khuất phục cháu gái nhỏ.

“Cánh Hiên, em yêu anh”, không thay đổi lời nói, vẫn không thay đổi thâm tình, lại làm cho Lương Cánh Hiên hơi bất mãn.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Chương 16

“Yêu anh thì gả cho anh, có lẽ trong bụng em đã có con của anh.” Lương Cánh Hiên dùng sức cày cấy trên người Thịnh Lâm Hàm, cũng không tin nếu thật sự mang thai, Thịnh Lâm Hàm sẽ không chịu gả cho mình.

“Chờ có con rồi hẳn nói.” Lương Cảnh Hiền không cho Thịnh Lâm Hàm dùng thuốc tránh thai, vì rất có hại cho thân thể. Anh lại không thường xuyên mang bao, tỷ lệ trúng thưởng thật sự rất cao. Thịnh Lâm Hàm nghĩ, chờ đến ngày đó đi rồi hẳn nói.

Lương Cảnh Hiền không kịp đợi để từ bỏ ý định mà ngày ngày cứ quần lấy cô, ân ái, bức hôn.

Thịnh Lâm Hàm càng không nghĩ tới Lương Cảnh Hiền lại thẳng thắn thừa nhận tình cảm của mình với chú Lương và mẹ, đạt được sự ủng hộ của bọn họ, làm cho cô không chỉ muốn tránh Lương Cảnh Hiền dây dưa, còn cố trốn thoát khỏi sự ép hỏi, bức hôn của mẹ và chú Lương.

Vì vậy nên khiến cô gần đây tinh thần ngán ngạo, không có tinh thần để ăn, mỗi ngày đều có cảm giác buồn nôn, áp lực quá lớn sao?

“Nôn ~ nôn”, Thịnh Lâm Hàm nghĩ thấy mùi tanh thịt heo không nhịn được buồn nôn, trước kia mũi cô cũng không nhạy cảm đến mức này, vì sao gần đây lại đặc biệt có phản ứng?

“Tiểu Hàm, chị thấy gần đây em không ăn được thứ gì, tốt nhất là nên sớm đi bệnh viện kiểm tra dạ dày, không thể cứ từ chối mãi.” Dương Ái Viện khản trương nhìn Thịnh Lâm Hàm đang ăn, cứ ăn được một nửa lại chạy đến nhà vệ sinh nôn sạch. Nếu như bây giờ không ổn nên để cho anh Lương mang cô đến gặp bác sĩ Đông y bắt mạch cũng tốt, lập tức hành động thừa dịp Tiểu Hàm nôn trong nhà vệ sinh nhanh chóng gọi điện thoại.

Thịnh Lâm Hàm bắt đầu nhìn Lương Cảnh Hiền, mình đi đến chỗ nào đều muốn theo tới kia, khẳng định vừa rồi Dương Ái Viện đã báo, chuyện gì cũng nói. Lương Cảnh Hiền kéo cô vào trong lồng ngực mình, “Đừng trốn anh, anh chị cũng rất lo lắng cho em.”

Người đàn ông này dịu dàng khiến cho người ta không nhịn được đồng ý yêu cầu của anh, nhẹ nhàng đẩy ra, làm cho anh kéo tay của mình đi vào bệnh viện.

“Phu nhân, chúc mừng cô mang thai, thai nhi đã hơi lớn, muốn biết cụ thể có thể đến khoa Tây y để siêu âm” Chính là bác sĩ lớn tuổi chúc mừng cặp đôi vừa trở thành cha mẹ.

Nụ cười trên mặt Lương Cảnh Hiền càng sâu, mình nỗ lực lâu như vậy, rốt cuộc có chút hiệu quả, vẫn là nòng nọc nhỏ hăng hái tranh giành.

Đầu óc Thịnh Lâm Hàm trống rỗng, tình cảm của mình cũng chưa rõ ràng, bây giờ hai người còn có con, phải làm sao đây?

Trên đường về nhà, Thịnh Lâm Hàm hoàn toàn không biết nên nghĩ cái gì, cũng không biết Lương Cảnh Hiền làm gì, về đến nhà ngồi trên ghế salon cô mới tỉnh táo lại. Mẹ đã pha xong nước trái cây, ngồi ở trước mặt mình, chú Lương cũng im lặng chờ đợi, mà Lương Cảnh Hiền hoàn toàn ôm lấy Thịnh Lâm Hàm, dù có chuyện gì đi nữa cũng có anh che chở cho cô.

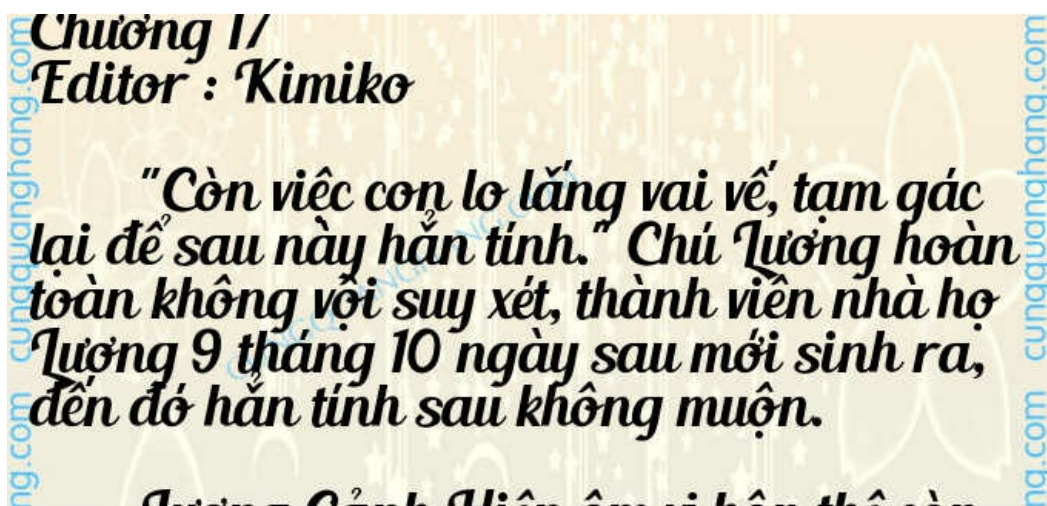
Nhìn về mặt con gái có hơi sợ sệt, Thịnh Tĩnh Hà và Lương Cảnh Phong cũng quyết định không hù dọa cô. Nụ cười của mẹ và chú Lương khiến cho da đầu Thịnh Lâm Hàm càng tê dại, không biết bọn họ muốn nói gì.

“Cha mẹ chỉ muốn nói cho con biết, hôn lễ sẽ diễn ra vào thứ bảy ba tuần sau, không cho đào hôn, trong khoảng thời gian này cha mẹ sẽ giám sát con chặt chẽ.” Thịnh Tĩnh Hà nói ra những lời đã chuẩn bị thật lâu, nhìn về mặt con gái ngăn người bị hù dọa, thời gian gần đây truy đuổi con gái chạy trốn thật vất vả.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chú Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: chương 17

Lương Cảnh Hiên nhìn về phía con
sửng sốt đi, ném một câu nói lại, "Phụ nữ
có thai phải nghỉ ngơi thật tốt, hai người
từ từ thảo luận đi."

Lương Cảnh Phong và Thịnh Tình
Hà nhìn nhau, trời ạ, cô con, phải nhanh
chóng nghĩ tên, phải đi mua quần áo,
phải chuẩn bị thật nhiều việc, một đồng
vấn đề lớn còn chưa hỏi xong, Lương
Cảnh Hiên và Thịnh Lâm Hàm đã lên lầu
rồi.

Thịnh Lâm Hàm nằm ở trên giường
nhìn về mặt Lương Cảnh Hiên cười xấu
xa, rõ ràng mình bị anh tính toán, nhưng
thế nào cũng không thể nổi giận, dù sao
không thể để bé con trở thành con
riêng, mà cô cũng đã đồng ý với anh, nếu
có bé con sẽ kết hôn với anh.

Chỉ là không cam lòng nhanh chóng
kết hôn mà thôi, khoan đã, nếu bụng to
hơn, mặc lễ phục sẽ rất khó coi, vậy thì kết
hôn sớm cũng tốt cho cô.

Nhìn bụng dưới vẫn bằng phẳng,
thật sự không thể tin mình đã có con với
Lương Cảnh Hiên, bản năng làm mẹ trời
đây không khỏi tự chủ tím tím cười.

Vừa ngẩng đầu nhìn người cha
đang cười ngây ngô, Thịnh Lâm Hàm
suy nghĩ, cho anh tính toán em, em cho
anh nhìn được, mà ăn không được. Hừ.

"Cảnh Hiên, bao giờ thì anh đi sắp
xếp hôn lễ?" Bây giờ là thời gian tính sổ,
gương mặt Lương Cảnh Hiên hờ hững chủ

chú ý tới non trẻ của mình, 'Thị Nham' Lâm Hàm và bé con, không nghĩ tới trong lòng cô tính kế.

"Ngày đó anh cầu hôn em đã lên kế hoạch." Bề ngoan, vậy mà bốn tháng trước đã lên kế hoạch, dù cầu hôn có thành công hay không cũng chắc chắn có hôn lễ, Lương Cảnh Hiên, tên khốn kiếp này, em cần chết anh.

Lương Cảnh Hiên cho là cô dâu mới hưng phấn nhào vào trong lồng ngực mình, mãi đến lúc trên cánh tay truyền đến cảm giác đau nhói, mới giật mình kêu: "Thị Nham Lâm Hàm, sao em cần anh?"

Cô dâu mới lộ ra một bộ mặt đáng thương, "Không biết, em chỉ muốn cần anh...." Thật là, anh bị bại bởi cô, bác sĩ cũng nói, phụ nữ có thai nên duy trì tâm tình vui vẻ nhất, nên mặc kệ cô cần trên người anh.

Ngoại trừ việc Thị Nham Lâm Hàm muốn cần cho hả giận rất đau, lúc cần trên ngực thì lại có cảm giác ngứa ngáy, phóng hỏa trên người Lương Cảnh Hiên, cần đủ rồi, người mẹ trong sáng lôi kéo tay ba ba sờ lên cái bụng.

"Sờ sờ xem, xem bé con có phản ứng không?" Thị Nham Lâm Hàm trực tiếp cởi váy màu vàng xuống trước mặt anh, chỉ lộ ra quần lót bảo thủ màu trắng. Lấy tay Lương Cảnh Hiên bỏ vào trong quần lót, để cho anh cảm thụ bụng dưới của mình.

Chương 21: chương 18

'Mặc dù bây giờ chưa cảm nhận được thai đập, bất quá người làm mẹ như cô rất phần khởi.

Bàn tay theo rừng rậm màu đen trực tiếp tiến vào cửa động. "Em làm gì thế?" Người đàn ông quả thật là không chịu được hấp dẫn, không bằng nói hai bên tình nguyện vì sao thân thể muốn kháng cự lại tự nhiên phản ứng?

*"Tiểu Hàm, Tiểu Hàm của anh."
Cảm nhận được mật dịch chảy tới trên tay mình, thậm ướt quần lót.*

Lương Cảnh Hiên dùng sức xé nát quần lót, Thịnh Lâm Hàm bắt đắ dĩ nhìn quần lót bị xé, vì sao người đàn ông lại có dục vọng kỳ cục vậy, cảm thấy phải bạo lực xé nát đồ lót của phái nữ thì mới có cảm giác như đạt được thành tựu?

Chương 18
Editor : Kimiko

Lương Cảnh Hiên bắt lấy mắt cá chân Thịnh Lâm Hàm chuẩn bị kéo đến trước mắt mình, Thịnh Lâm Hàm nhìn vật vĩ đại giữa háng anh, vôi vàng chống đỡ lồng ngực của Lương Cảnh Hiên, ngăn cản ánh xâm chiếm.

Dưới thân mình cũng có phản ứng, nhưng cho dù cô khó chịu cũng muốn thấy

Lương Cảnh Hiên khó chịu hốt cồ.

Lương Cảnh Hiên không hiểu vì sao cô gái nhỏ lại từ chối mình, Thịnh Lâm Hàm đã không còn giống như lúc ban đầu, sẽ cảm thấy ngược ngùng đối với chuyện làm tình, làm nhiều cũng học được cách phản kích, thật khiến cho người ta vừa giận vừa thương.

"Ba ba, bác sĩ nói con còn đang lớn, cậu nhỏ của ba ba đến thăm con, con rất dễ dàng bị thương."

Tiếng nũng nịu run rẩy, hai mắt mủm cười, khép hờ cốc giữa hai chân lại, rõ ràng cho thấy Thịnh Lâm Hàm đang trả thù anh.

"Được rồi, vậy ba ba sẽ ở bên ngoài thăm con." Thịnh Lâm Hàm cho rằng Lương Cảnh Hiên sẽ đi tắm nước lạnh, cô tự cho là anh sẽ có một khoảng thời gian giảm bớt dục vọng thân thể.

Không nghĩ tới hai chân bị kéo ra lần nữa, mái đầu đen chôn ở giữa đùi mình, cái lưỡi mềm mại linh hoạt đâm vào trong hoa huyết, mang đến khoái cảm khác biệt, Thịnh Lâm Hàm bị hoảng sợ không khỏi muốn khép hai chân lại, đùi lại bị Lương Cảnh Hiên dùng sức mở ra cố định thành hình chữ M.

"Cảnh Hiên... Không cần... Thật bẩn..." Chưa từng bị đầu lưỡi đến thăm nơi riêng tư, nơi đổ tràn ra mật dịch ngọt ngào mang theo mùi vị nữ tính, Lương Cảnh Hiên liếm hút từng chút, tiếm nước

‘chắc chắc’ kích thích thính giác.

Đầu lưỡi hoạt động bên trong vách tường, khiến lưỡi giữa gặt gao đè ép đầu lưỡi mềm mại. Lương Cảnh Hiên dùng miệng của anh đưa Thịnh Lâm Hàm lên cao trào, ái dịch từ khoe miệng Lương Cảnh Hiên chảy xuống, theo hầu kết vẫn chảy đến trước ngực.

Đứng dậy trước mặt Thịnh Lâm Hàm ăn luôn đám dịch chảy bên khoe

miệng, lại phát hiện cô gái nhỏ đang rên rỉ lúc này bây giờ đã khóc thút thút, khe cắn bàn tay, nước mắt không ngừng rơi.

“Ngoan, Tiểu Hàm, em không thích lần sau anh sẽ không làm như vậy, ngoan, đừng khóc nữa.”

Đầu lưỡi mang vị tình dục liếm sạch nước mắt của cô, đám dịch chảy thành luồng nước hiển hiện rõ ở trên người anh, cấu nhỏ phía dưới bởi vì không phát tiết được vẫn đứng thẳng như cũ.

Thịnh Lâm Hàm nhìn Lương Cảnh Hiên sốt ruột vì mình càng muốn khóc, mình thật hư hỏng, anh đối xử với mình tốt như vậy, mình thật sự rất quá đáng.

“Ngoan, nói cho anh biết vì sao lại khóc, bé con nói nếu như mẹ khóc, bé con sẽ đau lòng, đau lòng thì bé con sẽ sinh bệnh, sinh bệnh thì bé con trong bụng sẽ không khỏe...”

Lương Cảnh Hiên liên tục dùng lời để an ủi Thịnh Lâm Hàm, khiến anh vừa lúc này còn muốn Tiểu Hàm đã ngăn người, chẳng qua lần đầu tiên khẩu giao giúp cô lại khiến cô sợ đến như vậy.

"Em cảm thấy em thật bẩn, thật xấu..." Lỗ mũi cô gái nhỏ hồng hồng rất cuộc không hề khóc thút thút nữa.

"Không bẩn, không xấu, Tiểu Hàm, là anh tự nguyện, bởi vì muốn để em vui vẻ mới làm như vậy, thích làm như vậy, vì em là người anh yếu, em không cần nhất định phải giúp anh làm như vậy, cũng không cần bởi vì không làm được mà khó chịu." Lương Cảnh Hiên như đồ con nít vỗ vỗ nhẹ vào lưng Thịnh Lâm Hàm.

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Chương 19

"Cảnh Hiên, muốn em... Em muốn anh..." Hôn lên Lương Cảnh Hiên, tay nhỏ bé vội vàng sờ lên cây gậy sung to như cũ, di chuyển lên xuống.

"Đừng nóng vội, bảo bối, anh cũng cho em." Lương Cảnh Hiên sợ làm bé con bị thương, dịu dàng tiến vào trong cơ thể Thịnh Lâm Hàm, từng chút từng chút thỏa mãn cô, trong cuộc hoan ái của nam nữ này, người nào là người cuối cùng chiến thắng đây?

Hôn lễ Thịnh Lâm Hàm đơn giản lại ấm áp, không có nhiều người ngoài. Lương Cảnh Phong cùng Thịnh Tịnh Hà hài lòng nhìn hai người trẻ đi vào lễ đường hôn nhân.

Em đồng ý, em đồng ý gả cho anh, cùng sinh cùng tử, dù nghèo khó hay giàu có, dù trẻ hay già, anh là người em yêu cả đời này.

Anh đồng ý, anh đồng ý cưới em, dùng hết sức lực che chở em cả đời, không quan tâm người khác ra sao, vì em che gió che mưa, em là tình yêu đích thực kiếp này của anh.

"Chú rể có thể hôn cô dâu." Cha xứ tuyên bố.

Lương Cảnh Hiên nhắc khăn voan lên, ánh mắt Thịnh Lâm Hàm không muốn xa rời khiến cho anh say mê, từ lúc anh 18 tuổi nhìn thấy đôi mắt sáng như ngọc này, có lẽ linh hồn của anh đã thuộc về Thịnh Lâm Hàm.

"Tiểu Hàm, tại sao em lại kết hôn trễ như vậy, nếu em kết hôn sớm một chút thì chúng ta đã có thể cùng nhau tổ chức đám cưới, em xem bây giờ chị còn không làm dâu phụ nổi." Bụng Dương Ái Viện đã 3 tháng, đứng ở hôn lễ Thịnh Lâm Hàm co chân nhảy, cũng không lo lắng đứa trẻ sẽ bị rơi ra, Thượng Trác Đằng bên cạnh khăn trương kéo cô.

"Thật ra thì không muộn, em cảm thấy cũng rất sớm." Dương Ái Viện còn chưa kịp ứng phó ép hỏi tình hình của bọn họ thì bây giờ họ đã kết hôn khiến cô rất kinh ngạc.

Thật không rõ cùng là phụ nữ có thai, chẳng lẽ chỉ kém một tháng, sức lực lại kém nhiều như vậy sao? Hai tháng bụng còn chưa rõ, vậy mà bụng Viện Viện ba tháng đã rất to rồi.

Nhìn Viện Viện vui vẻ như cũ vẫn làm cho người ta không bớt lo lắng, không nghĩ tới cô ấy còn làm mẹ sớm hơn cô nữa, con của hai cô lại có thể làm thành mai trúc mã.

Lương Cảnh Hiền cảm thấy Thịnh Lâm Hàm mặc áo cưới đặc biệt rất đẹp, bụng cũng dần to do mang thai con của mình. Nguyên vọng một thời khao khát của mình rốt cuộc đã thực hiện, bà xã của anh, con của anh, anh không kìm lòng được hôn lên đôi môi thoa son, cẩn thận để không làm trôi lớp trang điểm của cô dâu.

Thượng Trắc Đằng ở một bên nhìn huyết sáo, ôm lấy bà xã của mình trao một nụ hôn nóng bỏng, giành lấy danh tiếng của chú rể.

Tình nhân trong mắt chỉ có nhau, dù trốn tránh thế nào, cuối cùng hai người cũng sẽ bị ràng buộc mà đi cùng nhau cả đời.

“Thằng nhóc chết tiệt, sao con cứ khóc mãi thế? Tiểu tổ tông của ba sao vậy?” Thịnh Lâm Hàm đã sinh con trai buồn cười nhìn Lương Cảnh Hiền đang dỗ dành. Mặc dù nói Lương Cảnh Hiền 34 tuổi làm cha hơi trẻ, nhưng độ tuổi 25 của cô lại vừa thích hợp làm mẹ. Đứa bé này có sức ảnh hưởng cực kỳ lớn với nhà họ Lương, số lần người làm mẹ như cô có thể ôm bé con chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Chương 20

“Thằng nhóc chết tiệt trong miệng anh là con trai anh đó, họ Lương tên Thừa Kê, là bé heo con, ôm lại đây cho em nhìn một chút, có phải thằng bé không muốn uống sữa?”

“Thừa Kê, ngoan, đừng khóc, mẹ cho con bú sữa mẹ nhé.” Vén áo lên, đầu vú đã ướt sữa trào ra ngoài. Bởi vì mang thai nên ngực Thịnh Lâm Hàm cũng tăng kích cỡ, người đàn ông bị cấm dục gần 4 tháng, mỗi lần thấy cảnh này rõ ràng biểu hiện anh cũng rất đói khát, anh cũng cần sữa mẹ.

“Tên nhóc chết tiệt, nếu không phải thấy nó còn nhỏ, anh thật sự muốn đánh nát mông nó, dám hút nút đầu vú của em.” Lương Cảnh Hiền bắt đầu đi nhìn trẻ nhỏ bú sữa thiếu thiếu ngủ, trong miệng còn ngậm vú mà dám ngủ.

“Không thể trách thằng bé, con nít là như vậy, uống xong sẽ buồn ngủ.” Nhìn con trai không muốn uống nữa, Thịnh Lâm Hàm đứng dậy đặt con trai trong nôi. Bé con này, ban ngày ngủ, buổi tối liền bắt đầu giãy vò người khác, giống như cơ thể bé con quen với giờ giấc sinh hoạt ở Mỹ vậy, đảo lộn sáng tối.

“Tên nhóc thôi chết tiệt.” Cuối cùng Lương Cảnh Hiền kiểm tra tã dưới mông của bé con, nhìn xem có tiểu tiện đi nặng không, tránh cho chút nữa lại tỉnh ngủ khóc, chuyện tốt của anh và bà xã cũng sẽ bị nó ảnh hưởng.

Thịnh Lâm Hàm đang chuẩn bị cài vạt áo lại, Lương Cảnh Hiền cắn đầu vú căng ra, vật to lớn dâng trào cách quần chia vào nơi phái nữ mềm mại.

“Bà xã, anh muốn em.” Sau khi Thịnh Lâm Hàm sinh xong chú ý giữ dáng, trừ bộ ngực trở nên to lớn, da dẻ cũng nhờ ăn uống bồi bổ nên càng đẹp ra, ngực sữa trắng, thân thể mềm mại cùng thân thể phái nam ngăm đen rắn chắc quần quýt cùng một chỗ, từng bước từng bước đạt tới cao trào.

Rên rỉ khó nhịn đánh thức con trai vừa mới ngủ, hai vợ chồng đang trong trạng thái hòa hợp gần bó không thể ngừng lại được, hoàn toàn không rảnh bận tâm con trai. Lương Cảnh Hiền không khỏi ngửa mặt lên trời thán hoi, tại sao mỗi một lần đang tốt đẹp hưởng thụ cuối cùng cũng sẽ kèm theo tiếng khóc con nít vang dội lên lâu? Không giải quyết thằng bé xong thật sự là khó tiêu mỗi hận trong lòng.

“Anh trai, mau tới ôm cháu trai của anh.”

Vai về hỗn loạn có gì quan trọng chứ? Chỉ cần hai người yêu nhau là tốt rồi.

-- Toàn văn hoàn --

Bạn đang đọc truyện *Ông Chủ Nhỏ Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.